

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **T. B. P.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 7. 2020, čj. 51 A 18/2020-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou se domáhal toho, aby žalovaný rozhodl o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty.

[2] Jelikož žalovaný v průběhu řízení o žalobě rozhodnutí vydal a tím přestal být nečinný, vzal žalobce žalobu zpět. Krajský soud proto řízení o žalobě v záhlaví uvedeným usnesením zastavil a současně uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení, protože žaloba nebyla podána zjevně nedůvodně a žalobce ji vzal zpět pro pozdější chování žalovaného.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Namítl, že krajský soud pochybil, když mu neumožnil se ke zpětvzetí žaloby vyjádřit a řízení bez dalšího zastavil. Dále nesouhlasí se závěrem o své nečinnosti. Ve vydání rozhodnutí mu bránila objektivní překážka, o které žalobce musel vědět (usnesením vlády ČR č. 198 o přijetí krizového opatření bylo stěžovateli nařízeno, aby přerušil řízení). Podání žaloby bylo za takových okolností zneužitím práva.

[4] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud odmítl. Kasační stížnost směřuje proti výroku o zastavení řízení pouze formálně. Fakticky veškerá argumentace směřuje proti výroku o nákladech řízení, a kasační stížnost je proto nepřipustná podle § 104 odst. 2 s. ř. s. O přerušení řízení žalobce nevěděl, neboť jeho zástupce s odesláním nečinnostních žalob v souvisejících věcech započal ještě před tím, než mu bylo přerušeno řízení oznámeno. O nákladech řízení krajský soud rozhoduje i bez návrhu. V situaci, kdy stěžovatel rozhodl o žádosti žalobce v průběhu soudního řízení o nečinnostní žalobě, mu muselo být jasné, že žalobce vezme žalobu zpět. Stěžovateli proto nic nebránilo, aby argumentaci, kterou uplatnil v kasační stížnosti, krajskému soudu před zastavením řízení zaslal.

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze při jejich splnění může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[6] V nyní posuzované věci kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu, kterým bylo řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby podle § 47 písm. a) s. ř. s. Jestliže žalovaný správní orgán (zde stěžovatel) podá proti takovému usnesení kasační stížnost, jedná se o kasační stížnost podanou osobou zjevně neoprávněnou. Taková kasační stížnost musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, čj. 9 Afs 271/2018-52).

[7] Citované závěry rozšířeného senátu plně dopadají také na nyní projednávaný případ, a proto Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost stěžovatele jako podanou osobou zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s.].

[8] Ostatně Nejvyšší správní soud v současné době již rozhodl stejně v několika dalších skutkově a právně shodných věcech (srovnej usnesení, všechna ze dne 29. 7. 2020, čj. 6 Azs 190/2020-31, čj. 6 Azs 191/2020-26, čj. 6 Azs 193/2020-19 a čj. 6 Azs 202/2020-20, či ze dne 14. 8. 2020, čj. 8 Azs 76/2020-49). V nyní projednávané věci přitom Nejvyšší správní soud neshledal důvody, aby se od tam učiněných závěrů odchýlil.

[9] Ačkoli Nejvyšší správní soud se z důvodu odmítnutí kasační stížnosti nemohl věci meritorně zabývat, a tedy ani řešit stěžovatelem vznesené námitky týkající se případného procesního pochybení krajského soudu spočívajícího v tom, že nedal žalovanému možnost vyjádřit se ke zpětvzetí žaloby, je shodně jako ve výše označených věcech i zde nad rámec shora uvedeného nutno upozornit, že právě s ohledem na nepřípustnost kasačních stížností žalovaného správního orgánu v případech obdobných tomu v nyní souzené věci leží těžiště odpovědnosti za rozhodovací (přezkumnou) činnost primárně na krajských soudech. Pokud přitom krajské soudy umožní stranám vyjádřit se před rozhodnutím věci k požadované náhradě nákladů řízení, může to v konkrétní věci přispět k zamezení možného zneužití práva a ke zjištění okolností vedoucích soud k aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s., tedy k rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů soudního řízení pro existenci důvodů zvláštního zřetele hodných. V této souvislosti lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, čj. 1 Ans 4/2008-62, ze kterého mj. vyplývá, že soud může „*aplikací § 60 odst. 7 s. ř. s. ve výjimečných případech rozhodnout, že žalobci nenáleží náhrada nákladů řízení dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., ačkoliv byla žaloba důvodná z hlediska procesního, jestliže však byla zjevně nedůvodná z hlediska hmotněprávního. Soud v tomto aspektu musí též eventuálně posoudit, zda podání žaloby v daném případě plnilo účel předvídaný zákonem a zda nemělo spíše povahu zneužití práva*“. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud také zdůraznil, že „*[p]rocesní odpovědnost za vznesení argumentace směřující k použití § 60 odst. 7 s. ř. s. nese ta strana, která se jeho použití domáhá. Nevyplyvá-li důvod pro použití daného ustanovení přímo ze soudního spisu, má soud povinnost toliko umožnit stranám, aby v přiměřené době vznesly důvody pro použití uvedeného ustanovení, a teprve poté řízení zastavit podle § 47 písm. a) s. ř. s. (v případě zpětvzetí návrhu)*“.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. srpna 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu